

TRETTIOFÖRSTA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 5 NOVEMBER

Läsning

Fil 2:1–4

Om det finns tröst genom Kristus, uppmuntran från kärleken och gemenskap från Anden, om det finns ömhet och medkänsla, gör då min glädje fullkomlig genom att visa enighet. Lev i samma kärlek, eniga i tanke och sinnelag, fria från självhävdelse och fåfänga. Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras.

Responsoriepsalm

Ps 131

R. Herre, låt mig finna vila hos dig.

Herre, mitt hjärta är inte fyllt av stolthet,
jag ser mig inte omkring i högmod.
Jag umgås inte med stora planer,
med ting som är mig för svåra. R.

Nej, jag har lugnat och stillat min själ,
min själ är stilla som ett barn i sin moders famn. R.

Hoppas på Herren, Israel,
nu och för evigt. R.

Halleluja

Joh 8:31b–32

V. Om ni förblir i mitt ord,
är ni verkligen mina lärjungar,
och sanningen skall göra er fria, säger Herren.

Evangelium

Luk 14:12–14

Vid den tiden sade Jesus till sin värd: »När du bjuder på middag eller någon annan måltid, bjud då inte dina vänner eller bröder eller släktingar eller rika grannar, så att de bjuder tillbaka och det blir din belöning. Nej, när du skall ha en fest, så bjud fattiga och krymplingar, lytta och blindas. Salig är du då, eftersom de inte kan ge dig någon belöning; belöningen får du vid de rättfärdigas uppståndelse.«

TISDAG DEN 6 NOVEMBER

Läsning

Fil 2:5–11

Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus. Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud, utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa, gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, Gud fadern till ära.

Responsoriepsalm

Ps 22:26b–30a, 31–32 (R. 26a)

R. Genom dig skall min lovsång ljuda i den stora församlingen.

Mina löften får jag infria inför dem som fruktar Herren.

De ödmjuka skall äta och bli mätta,
de som söker Herren skall få lova honom,
ja, era hjärtan skall leva för evigt. R.

Alla jordens ändar skall betänka vad Herren gjort
och omvända sig till honom,
alla folk och stammar skall tillbe inför dig.

Ty väldet är Herrens,
och han råder över folken.
Alla härskare på jorden skall böja knä inför honom. R.

Jag skall leva inför honom,
och mina ättlingar skall tjäna honom.

De skall berätta för kommande släktled om Herren
och förkunna om hans hjälp för ofödda slakten,
de skall vittna om vad Herren har gjort. R.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Luk 14:15–24

Vid den tiden då Jesus var bjuden på måltid, sade en av gästerna till honom: »Salig den som får vara med om måltiden i Guds rike.« Jesus svarade: »En man skulle ha en fest och bjöd många gäster. När festen skulle börja, skickade han sin tjänare att säga

till de inbjudna: 'Välkomna, allt är färdigt.' Men alla hade de någon ursäkt att komma med. En lät hälsa: 'Jag har köpt en åker och är tvungen att gå och se på den, förlåt att jag inte kan komma.' En annan sade: 'Jag har köpt fem par oxar och måste ut och se vad de går för, förlåt att jag inte kan komma.' En tredje sade: 'Jag har just gift mig, så jag kan inte komma.' När tjänaren kom tillbaka och berättade detta, greps hans herre av vrede och sade: 'Gå genast ut på gator och gränder i staden och hämta hit alla fattiga och krymplingar och blinda och lytta.' Och tjänaren sade: 'Herre, jag har gjort som du befallde, men ännu finns det plats.' Då sade mannen till sin tjänare: 'Gå ut på vägarna och stigarna och se till att folk kommer hit, så att mitt hus blir fullt. Jag säger er att ingen av alla dem som först blev bjudna skall få vara med på min fest.' «

ONSDAG DEN 7 NOVEMBER

Läsning

Fil 2:12-18

Mina kära, ni som alltid har varit lydiga: arbeta med fruktan och bävan på er frälsning, inte bara så som när jag var hos er utan ännu mer nu när jag är långt borta. Ty det är Gud som verkar i er så att ni både i vilja och gärning förverkligar hans syfte. Gör allting utan knot och utan förbehåll, så att ni blir oförvitliga och rena, Guds fläckfria barn mitt i ett ont och fördärvat släkte, där ni lyser som stjärnor på himlen, när ni håller er till livets ord. Då kan jag vara stolt på Kristi dag: mitt lopp har inte varit förgäves, min möda inte förspild. Ja, även om mitt blod skulle utgjutas när jag bär fram er tro som ett offer till Gud, är jag glad och gläds med er alla. På samma sätt skall ni vara glada och glädjas med mig.

Responsoriepsalm

Ps 27:1, 4, 13-14 (R. 1a)

R. Herren är mitt ljus och min frälsning.

Herren är mitt ljus och min frälsning,
för vem skulle jag frukta?
Herren är mitt livs värn,
för vem skulle jag rädas? R

Ett har jag begärt av Herren,
därefter traktar jag:
att få bo i Herrens hus så länge jag lever,
för att skåda Herrens ljuvlighet
och söka svar i hans tempel. R

Ja, jag tror förvisso att jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.
Hoppas på Herren,
var frimodig och oförfärad i ditt hjärta,

ja, hoppas på Herren. R

Halleluja

1 Pet 4:14

V. Saliga är ni om ni skymfas för Kristi namns skull,
ty Guds ande, vilar över er.

Evangelium

Luk 14:25–33

Stora skaror gick tillsammans med Jesus, och han vände sig om och sade till dem:
»Om någon kommer till mig utan att hata sin far och sin mor och sin hustru och sina barn och sina syskon och därtill sitt eget liv, kan han inte vara min lärjunge. Den som inte bär sitt kors och följer efter mig kan inte vara min lärjunge. Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte ner och räknar ut vad det kostar, för att se om han har råd med bygget? Annars kan det hända att de som ser att han har lagt grunden men inte kan bygga färdigt börjar göra narr av honom och säger: Den där, han satte i gång ett bygge men kunde inte få det färdigt! Eller om en kung vill dra ut i fält mot en annan kung, sätter han sig då inte ner och överväger om han med tio tusen man kan möta den som rycker an med tjugo tusen? Kan han inte det, skickar han sändebud för att be om fred medan den andre ännu är långt borta. Så är det alltså: ingen av er kan vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.«

TORSDAG DEN 8 NOVEMBER

Läsning

Fil 3:3–8a

Omskärelsen, det är vi som tjänar Gud i vår ande och har vår stolthet i Kristus Jesus och inte förlitar oss på något yttre, fast jag för min del kunde ha rätt att göra det också. Ja, om någon tror att han kan förlita sig på något yttre, så kan jag det ännu mer, jag som blev omskuren på åttonde dagen, som är av Israels folk och Benjamins stam, en hebré född av hebreer, i laglydnad en farisé, i trosiver en kyrkans förföljare, i rättfärdighet efter lagen en oförvitlig man.

Men allt sådant som var en vinst för mig har jag för Kristi skull kommit att räkna som en ren förlust. Ja, jag räknar faktiskt allt som en förlust jämfört med det som är långt mera värt, kunskapen om min herre Kristus Jesus.

Responsoriepsalm

Ps 105:2–7 (R. 3b)

R. Må de som söker Herren glädja sig av hjärtat
eller: Halleluja.

Sjung och spela till Herrens ära,
förkunna alla hans under.
Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat. R.

Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt.
Tänk på de underbara gärningar han gjort,
på hans under och hans domar. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Luk 15:1-10

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärda förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det, blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem, samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det? Och när hon har hittat det, samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat. På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.«

FREDAG DEN 9 NOVEMBER

LATERANBASILIKANS INVIGNINGSDAG

Fest

Man väljer en av följande läsningar.

Läsning

Hes 47:1-2, 8-9, 12

Herren förde mig tillbaka till husets ingång, och där fick jag se vatten rinna fram under husets tröskel på östra sidan, ty husets framsida låg mot öster. Och vattnet flöt ned under husets södra sidovägg, söder om altaret. Sedan lät han mig gå ut genom

norra porten och förde mig omkring på en yttre väg till den yttre porten, som vette åt öster. Där fick jag se vatten välla fram på södra sidan. Och han sade till mig: »Detta vatten rinner fram mot Östra kretsen och flyter ned på Hedmarken och faller därefter ut i havet. Vattnet som fick bryta fram går alltså till havet, och så blir vattnet där sunt. Och överallt dit den dubbla strömmen kommer, där upplivas alla levande varelser som rör sig i stim, och fiskarna där blir mycket talrika, ty när detta vatten kommer dit, blir havsvattnet sunt, och allt får liv, där strömmen kommer. Och vid strömmen, på dess båda stränder, skall alla slags fruktträd växa upp, vilkas löv inte skall vissna, och vilkas frukt inte skall ta slut, utan varje månad skall träden bära ny frukt, ty deras vatten kommer från helgedomen. Och deras frukter skall tjäna till föda och deras löv till läkedom.«

eller

Läsning

1 Kor 3:9b–11, 16–17

Ni är Guds åker, Guds bygge. Tack vare den nåd Gud har gett mig har jag som en klok byggmästare lagt en grund som någon annan bygger vidare på. Men var och en måste tänka på hur han bygger. Ingen kan lägga en annan grund än den som redan finns, och den är Jesus Kristus.

Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att Guds ande bor i er? Om någon förstör Guds tempel, skall Gud förgöra honom. Ty Guds tempel är heligt, och ni är det templet.

Responsoriepsalm

Ps 46:2–6, 8–9 (R. 5)

R. En ström går fram, vars flöden ger glädje åt Guds stad, åt den Högstes heliga boning.

Gud är vår tillflykt och vår starkhet,
en hjälp i nöden, väl beprövad.
Därför skulle vi inte frukta,
om än jorden omvälvdes
och bergen vacklade ned i havets djup. R.

[En ström går fram,
vars flöden ger glädje åt Guds stad,
åt den Högstes heliga boning.]
Gud bor därinne, den vacklar inte,
Gud hjälper den, när morgonen gryr. R.

Herren Sebaot är med oss,
Jakobs Gud är vår borg.
Kom och skåda Herrens verk:
gärningar som väcker häpnad gör han på jorden. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 637

Halleluja

2 Krön 7:16

V. Jag har utvalt och helgat detta hus, säger Herren,
för att mitt namn skall vara där till evig tid.

Evangelium

Joh 2:13–22

Judarnas påskfest närmade sig, och Jesus gick upp till Jerusalem. I templet stötte han på dem som sålde oxar och får och duvor och dem som satt där och växlade pengar. Han gjorde en piska av repstumpar och drev ut allesammans ur templet med deras får och oxar. Han slog ut växlarnas pengar och välte omkull deras bord, och till dem som sålde duvor sade han: »Bort med allt det här! Gör inte min faders hus till en saluhall.« Och hans lärjungar kom ihåg att det står skrivet: *Lidelsen för ditt hus skall förtära mig*. Judarna sade då till honom: »Vad kan du visa oss för tecken, du som gör så här?« Jesus svarade: »Riv ner detta tempel, så skall jag låta det uppstå igen på tre dagar.« Judarna sade: »I fyrtiosex år har man byggt på det här templet, och du skall låta det uppstå igen på tre dagar!« Men det tempel han talade om var hans kropp. När han sedan uppstod från de döda, kom hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta, och de trodde på skriften och på ordet som Jesus hade sagt.

LÖRDAG DEN 10 NOVEMBER

Läsning

Fil 4:10–19

Jag har glatt mig mycket i Herren över att er omtanke om mig äntligen har kunnat skjuta nya skott. Omtanke hade ni ju förut också, men inte tillfälle. Inte för att jag har lidit någon nöd. Jag har lärt mig att klara mig med det jag har. Jag kan leva fattigt och jag kan leva i överflöd. Jag har verkligen erfarenhet av allt: att vara mätt och att hungra, att leva i överflöd och att lida brist. Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft. Men ni skall ha tack för att ni ville bistå mig i mitt svåra läge. Ni filipper vet själva att när evangeliet var nytt och jag hade lämnat Makedonien, då var er församling den enda som visade sådan gemenskap med mig att det gick att föra bok över utgivet och mottaget. Redan när jag var i Thessalonike fick jag ju hjälp från er mer än en gång. Men det är inte era gåvor jag är angelägen om, utan den allt rikare vinsten för er egen räkning. Jag har fått vad jag skall ha, och mer än det. Jag har fullt upp av allt nu när jag genom Epafroditos har fått det som ni skickade mig – en rökelsedoft, ett offer som Gud tar emot med välbehag. Min Gud skall med sin härliga rikedom i Kristus Jesus fylla alla era behov.

Responsoriepsalm

Ps 112:1–2, 5–6, 8a, 9 (R. 1a)

R. Salig den som fruktar Herren

eller: Halleluja.

Salig den man som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden,
de trognas släkte skall välsignas. R.

Det skall gå väl för den som är barmhärtig och ger lån
och handlar rättfärdigt i allt vad han gör.
Han skall aldrig i evighet vackla,
den rättfärdige skall bli ihågkommen för evigt. R.

Hans hjärta är fast och behöver inte frukta.
Han strör ut, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet består för evigt,
hans horn skall bli upphöjt med ära. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Jesus Kristus var rik men blev fattig för er skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Luk 16:9–15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Använd den ohederliga mammon till att skaffa er vänner som tar emot er i evighetens hyddor när mammon lämnar er i sticket.

Den som är trogen i smått är trogen också i stort, och den som är ohederlig i smått är ohederlig också i stort. Om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederliga mammon, vem vill då anförtro er det som har verkligt värde? Och om ni inte har varit trogna i fråga om andras egendom, vem vill då ger er det som skall tillhöra er?

Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.«

Allt detta hörde fariseerna, som älskar pengar, och de gjorde narr av honom. Då sade han till dem: »Ni vill framstå som rättfärdiga inför människorna, men Gud känner era hjärtan. Det som människor sätter högt är skändligt i Guds ögon.«

TRETTIOANDRA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 11 NOVEMBER

Första läsningen

1 Kung 17:10–16

Elia gav sig i väg till Sarefat, och när han kom till stadsporten gick där en änka och plockade pinnar till ved. Han ropade till henne: »Kan du hämta lite vatten, så jag får dricka.« När hon var på väg för att hämta vattnet ropade han: »Kan du ta med en bit

bröd också?» Hon svarade: »Så sant Herren, din Gud, lever, jag äger inte en brödkaka, bara en handfull mjöl i krukan och lite olja i kruset. Här plockar jag nu några vedpinnar, så att jag kan gå hem och laga till något åt mig och min pojke. Men när vi har gjort slut på det svälter vi ihjäl.« — »Var inte rädd«, sade Elia. »Gå och gör som du har sagt, men baka först en liten brödkaka åt mig och kom hit ut med den. Sedan kan du baka åt dig själv och din son. Ty så säger Herren, Israels Gud: Mjölet i krukan skall inte ta slut och oljan i kruset inte tryta fram till den dag då Herren låter regnet falla över jorden.« Då gav hon sig i väg och gjorde som Elia hade sagt, och både hon och Elia och pojken hade mat under lång tid. Mjölet i krukan tog inte slut och oljan i kruset tröt inte, alldeles som Herren hade sagt genom Elia.

Responsoriepsalm

Ps 146:7–10 (R. 1)

R. Prisa Herren, min själ!

Herren ger de förtryckta deras rätt,
han ger de svältande bröd.
Herren befriar de fångna,
han öppnar blindas ögon. R.

Herren rätar krökta ryggar,
Herren älskar de trogna,
Herren ger främlingar skydd,
stöder faderlösa och änkor
men korsar de ondas planer. R.

Herren härskar för evigt,
din Gud, o Sion, från släkte till släkte. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 692

Andra läsningen

Heb 9:24–28

Kristus gick inte in i en helgedom som var byggd av människohand och bara en bild av den verkliga. Han gick in i själva himlen för att nu träda fram inför Gud med vår sak. Och han gjorde det inte för att offra sig många gånger, så som översteprästen varje år går in i helgedomen med blod som inte är hans eget. Då hade han måst lida många gånger alltifrån världens skapelse. Men nu har han trätt fram, en gång för alla, vid tidens slut, för att utplåna synden genom att offra sig själv. Och liksom det är människans lott att en gång dö och sedan dömas, så har Kristus en gång offrats för att lyfta bort mångas synder och skall uppenbara sig en andra gång, och då inte för syndens skull utan för att rädda dem som väntar på honom.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Mark 12:38–44

Vid den tiden sade Jesus till folket i sin undervisning: »Se upp med de skriftlärda, som vill gå omkring i långa mantlar och bli hälsade på torget och sitta främst i synagogan och ha hedersplatsen på gästbuden. De äter änkorna ur husen och ber långa böner för syns skull. Så mycket hårdare blir den dom de får.«

Han satte sig mitt för tempelkistan och såg hur folk lade ner pengar i den. Många rika gav mycket. Så kom där en fattig änka och lade ner två kopparslantar, alltså några ören. Då kallade han till sig sina lärjungar och sade: »Sannerligen, den där fattiga änkan har lagt mer i tempelkistan än alla de andra. De gav alla av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt hon ägde, allt hon hade att leva på.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Mark 12:41–44

Vid den tiden satte sig Jesus mitt för tempelkistan och såg hur folk lade ner pengar i den. Många rika gav mycket. Så kom där en fattig änka och lade ner två kopparslantar, alltså några ören. Då kallade han till sig sina lärjungar och sade: »Sannerligen, den där fattiga änkan har lagt mer i tempelkistan än alla de andra. De gav alla av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt hon ägde, allt hon hade att leva på.«